FI

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 26.3.2009
KOM(2009) 137 lopullinen

KOMISSION KERTOMUS NEUVOSTOLLE

arvio raportista, jonka Italia on esittänyt komissiolle ja neuvostolle edistymisestään sen määrän takaisinperimisessä, jonka maidontuottajat ovat velkaa markkinointivuosia 1995/1996–2001/2002 koskevan lisämaksun perusteella

(neuvoston päätöksen 2003/530/EY 3 artiklan mukaisesti)

KOMISSION KERTOMUS NEUVOSTOLLE

arvio raportista, jonka Italia on esittänyt komissiolle ja neuvostolle edistymisestään sen määrän takaisinperimisessä, jonka maidontuottajat ovat velkaa markkinointivuosia 1995/1996–2001/2002 koskevan lisämaksun perusteella

(neuvoston päätöksen 2003/530/EY 3 artiklan mukaisesti)

Komissio on laatinut tämän arviointikertomuksen tuen, jota Italian tasavalta aikoo myöntää maidontuottajilleen, soveltuvuudesta yhteismarkkinoille 16. heinäkuuta 2003 tehdyn neuvoston päätöksen 2003/530/EY 3 artiklan mukaisesti.

Kyseisen päätöksen 1 artiklan mukaan tukea, jota Italian tasavalta aikoo myöntää maidontuottajille maksamalla itse yhteisölle määrän, jonka nämä ovat yhteisölle velkaa maidolle markkinointivuosien 1995/1996–2001/2002 osalta asetetun lisämaksun perusteella, ja sallimalla kyseisten tuottajien maksaa takaisin velkansa osamaksulla korotta usean vuoden aikana, pidetään poikkeuksellisesti yhteismarkkinoille soveltuvana edellyttäen, että

– takaisinmaksu tapahtuu täysimääräisenä samansuuruisina vuosittaisina erinä, ja

– takaisinmaksuaika ei ylitä 14:ää vuotta 1. päivästä tammikuuta 2004 laskien.

Päätöksen 2 artiklan mukaan tuen myöntämisen edellytyksenä on, että Italia ilmoittaa asianomaisia markkinointivuosia koskevan lisämaksun kokonaismäärän Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastolle (EMOTR) ja vähentää maksamattoman velan kolmena samansuuruisena vuosittaisena eränä EMOTR:sta marraskuun 2003, marraskuun 2004 ja marraskuun 2005 osalta rahoitettavista menoista.

Italia ilmoitti asianomaisia markkinointivuosia koskevan lisämaksun kokonaismäärän asianmukaisesti 26. elokuuta 2003 päivätyllä kirjeellä.

Maksamattomat velat vähennettiin asianmukaisesti EMOTR:sta marraskuun 2003, marraskuun 2004 ja marraskuun 2005 osalta rahoitettavista menoista.

Päätöksen 3 artiklassa velvoitetaan Italian toimivaltaiset viranomaiset raportoimaan vuosittain neuvostolle ja komissiolle edistymisestään sen määrän takaisinperimisessä, jonka tuottajat ovat velkaa markkinointivuosia 1995/1996–2001/2002 koskevan lisämaksun perusteella.

Italian viranomaiset esittivät kyseiseen säännökseen perustuvan neljännen kertomuksensa komissiolle vuoden 2007 maksuerää koskevalla, 3. lokakuuta 2008 päivätyllä AGEAn kirjeellä. Italian viranomaiset päivittivät kertomusta myöhemmin tehden useita tämän kertomuksen kannalta merkityksellisiä muutoksia.

Lisämaksun suorittaminen maksueräjärjestelmässä

Neuvoston päätöksessä tarkoitettuja seitsemää kautta koskevan lisämaksun perusteella velallisia tuottajia oli nykyisin yhteensä 23 460, joille kansalliset tuomioistuimet ovat kuitenkin antaneet välipäätöksen maksujen suorittamisen lykkäämisestä, kunnes lopulliset tuomiot annetaan. Heistä 15 355 tuottajaa valitsi maksujen suorittamisen maksuerinä. Jos

tuottaja valitsi maksueräjärjestelmän, kaikki hänen osaltaan vireillä olleet riita-asiat raukesivat. Jos tuottaja jättää maksamatta jonkin vuotuisen maksuerän, hänet suljetaan järjestelmän ulkopuolelle, ja häneltä peritään koko velkasumma korkoineen.

Järjestelmään osallistuneiden 15 355 tuottajan velka oli vuonna 2004 ennen ensimmäisen erän maksua yhteensä noin 345 miljoonaa euroa eli noin kolmannes lisämaksusta aiheutuvasta kokonaisvelasta tuottajatasolla. Näyttää siis siltä, että järjestelmän valitsi enemmistö tuottajista, joilla tilakohtaisia liikatoimituksia oli vain vähän. Sitä vastoin tuottajat, joilla oli enemmän tilakohtaisia liikatoimituksia (noin 8 000 tuottajaa, joiden velka seitsemää kautta koskevan lisämaksun perusteella on noin 680 miljoonaa euroa), halusivat jatkaa asiansa käsittelyä Italian tuomioistuimissa. On kuitenkin pantava merkille, että vuonna 2007 Italian viranomaiset vastaanottivat maksueräjärjestelmään liittymisestä 150 uutta hakemusta, mikä vastaa suunnilleen kolmea miljoonaa euroa.

Neljännessä maksuerässä 12 426 tuottajan maksettavaksi kuului yhteensä 25 074 413,99 euroa ennen 31. joulukuuta 2007. Italian viranomaisten tekemissä tarkastuksissa ilmeni, että 12 183 tuottajaa oli asianmukaisesti maksanut yhteensä 25 006 160,19 euroa vuonna 2007. Näin ollen 98 prosenttia tuottajista oli maksanut 99,7 prosenttia maksuista määräajassa neljännessä erässä. Ensimmäisessä maksuerässä oli aiemmin kirjattu maksetuiksi määräaikaan mennessä 99,6 prosenttia, toisessa maksuerässä 97,9 prosenttia ja kolmannessa maksuerässä 99,5 prosenttia maksettaviksi kuuluvista määristä. Ensimmäisissä neljässä maksuerässä kerättiin yhteensä noin 103 miljoonaa euroa (99,2 prosenttia maksettavasta kokonaismäärästä).

Vaikka edellä mainitut prosenttiosuudet osoittavat järjestelmään osallistuvien tuottajien olevan sitoutuneita täyttämään velvollisuutensa, komissio katsoo, että niiden tapausten seuranta, joissa maksua ei ole kirjattu määräajassa, on tärkeä indikaattori, joka osoittaa, miten sitoutuneita viranomaiset ovat varmistamaan järjestelmän edellytysten asianmukaisen noudattamisen ja sitä myötä velan perimisen kokonaisuudessaan.

Neljännessä erässä maksuja oli edelleen maksamatta 63 tuottajalla 68 253,80 euron edestä vuoden 2007 lopussa. Italian viranomaisilta saatujen tietojen mukaan keskusviranomaiset ilmoittivat kaikista näistä tapauksista asianomaisille alueellisille viranomaisille koko velkasumman perimiseksi (korkoineen).

Komissio katsoo kuitenkin, että neljännestä Italian kertomuksesta puuttuvat viime vuoden tapaan tiedot lisämaksumääristä, jotka on tosiasiallisesti kerätty Italian viranomaisten toteuttamien tarkastusten ja täytäntöönpanomenettelyiden tuloksena. Italian viranomaisten joulukuussa 2008 saamat lisätiedot osoittavat kuitenkin, että tähän mennessä on peritty 1 204 511,18 euroa (eli 15 % kokonaisvelasta) niiltä tuottajilta, jotka eivät maksaneet lisämaksueriään ajoissa jonkin neljän ensimmäisen erän aikana. Näiden tuottajien oli siis maksettava koko velkasumma korkoineen, eivätkä he voi enää osallistua 14-vuotiseen järjestelmään. Näin ollen perimättä on vielä 6 878 274,31 euroa (eli 85 % kokonaisvelasta) tuottajilta, jotka on suljettu maksueräjärjestelmän ulkopuolelle maksujen myöhästymisen vuoksi.

Markkinointivuosia 1995/1996–2001/2002 koskevat lisämaksut, joita ei ole sisällytetty maksueräjärjestelmään ja jotka ovat edelleen käsiteltävinä Italian tuomioistuimissa

Kuten edellä todetaan, maksueräjärjestelmään on liittynyt varsin vähän tuottajia suhteessa lisämaksun määrään. Toisin sanoen velkaa ei voida tässä vaiheessa periä takaisin noin

8 000 tuottajalta, koska Italian tuomioistuimet ovat antaneet välipäätöksen maksujen suorittamisen lykkäämisestä, kunnes lopulliset tuomiot annetaan. Näiden tuottajien, jotka halusivat pitää riita-asiansa vireillä, lisämaksusta johtuva velka on noin 680 miljoonaa euroa.

Neuvostolle vuosina 2006 ja 2007 antamissaan arviointikertomuksissa komissio esitti, että Italian olisi tulevissa vuosikertomuksissaan käsiteltävä erityisesti kyseisiä seitsemää jaksoa koskevia riita-asioita ja vahvistettava, että tuottajat, jotka olivat hävinneet riita-asiansa, ovat suorittaneet maksunsa. Ilman näitä tietoja komissio ei aiemmin voinut asiaankuuluvalla tavalla seurata maksueräjärjestelmään kuulumattomien lisämaksujen perinnän edistymistä.

Vastauksena tähän pyyntöön Italian kertomuksessa on luettelo kyseisiä seitsemää jaksoa koskevista riitautetuista lisämaksumääristä, jotka Italian tuomioistuimet tuomitsivat viranomaisten hyväksi vuosina 2005 ja 2006, yhteensä 1 533 584,36 euron edestä. Tästä määrästä vain 346 833,70 euroa näyttäisi olevan maksettu raportin antamispäivään mennessä. Pyydettyään asiasta lisätietoja komissio sai joulukuussa 2008 tiedot vuosina 2007 ja 2008 annetuista tuomioista. Nämä tiedot osoittavat, että lisämaksuista on annettu tuomio viranomaisten hyväksi yhteensä 4 108 523,39 euron edestä (mukaan lukien edellä mainittu 1 533 584,36 euroa) vuosina 2005–2008 (eli 0,6 % kokonaisvelasta). Vaikuttaa kuitenkin siltä, että Italian viranomaiset ovat perineet joulukuuhun 2008 mennessä ainoastaan 314 960,15 euroa (eli 7,7 % viranomaisten hyväksi tuomitusta määrästä).

Italian viranomaisilta saaduista lisäselvityksistä on myös käynyt ilmi, että edellä mainittu viranomaisten hyväksi tuomittu lisämaksumäärä sisältää tapauksia, joissa muutoksenhaku on mahdollinen. Tämä voi osittain selittää sen, miksi peritty määrä on melko alhainen. Komissio katsoo, että Italian esittämissä tulevissa vuosikertomuksissa olisi täsmennettävä viranomaisten hyväksi lopullisesti tuomittu lisämaksumäärä, jotta tässä suhteessa tapahtuneesta kehityksestä saataisiin selkeämpi kuva. Komissio haluaisi myös saada tiedot mahdollisista tapauksista, joissa lisämaksut riitauttaneet tuottajat ovat saaneet myönteisen päätöksen jossakin Italian tuomioistuimessa.

Komissio panee merkille, että lisämaksujen perintä on edistynyt hitaasti maksueräjärjestelmän ulkopuolella. Tämä liittyy tuomioistuinkäsittelyn kestoon (tuomiot on tähän mennessä annettu vasta noin 4 miljoonan euron osalta yhteensä 680 miljoonasta eurosta) ja myös siihen, että perintä vie aikaa oikeuskäsittelyn päätyttyä (vasta noin 300 000 euroa yhteensä 4 miljoonasta eurosta). Varsinkin vuosina 2005 ja 2006 annettujen tuomioiden osalta näyttää poikkeukselliselta se, että suurinta osaa vahvistetusta velasta ei ollut peritty takaisin joulukuussa 2008.

Päätelmä

Komissio katsoo, että Italian viranomaisten edistyminen maksujen perinnässä niiltä tuottajilta, jotka ovat liittyneet neuvoston vuonna 2003 hyväksymään, markkinointivuosia 1995/1996–2001/2002 koskevien lisämaksujen maksueräjärjestelmään, osoittaa, että järjestelmän hallinnointi on ollut riittävää. Komissio korostaa kuitenkin, että tiedot määristä, jotka on tosiasiallisesti kerätty muutamilta maksueränsä laiminlyöneiltä ja siten järjestelmän ulkopuolelle suljetuilta tuottajilta, osoittavat, että lisämaksujen keräämisessä tarvitaan suurempaa huolellisuutta ja edistymistä.

Siltä osin kun kyseessä ovat maksueräjärjestelmään kuulumattomat lisämaksut, joiden oikeuskäsittely on kesken Italian tuomioistuimissa, komissio pahoittelee hidasta edistymistä ja katsoo, ettei lisämaksujen perintä tällä tavoin ole tyydyttävä.